

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus
Tractatus de Prædestinatione, de Trinitate, de Angelis, & de homine

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. I. Quibusdam præmissis, referuntur sententiæ,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77146](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77146)

vocationes inefficaces, inter effectus prædestinationis computari debeant, dicemus articulo sequenti.

§. I.

Quibusdam præmissis, referuntur sententia.

Notandum primò: Quod sicut duo solent designari genera actuum charitatis, quorum aliqui dicuntur elicitivi, & immediatè ab illa procedentes, ut amor Dei & proximi. Alii vocantur imperativi, qui scilicet immediatè ab alia virtute eliciuntur, & à charitate solum imperantur, & à natura supernaturali diriguntur & ordinantur, ut jejuniare, vel martyrium pati propter Deum. Ita etiam duo distingui debent genera effectuum prædestinationis: quidam sunt immediatè quasi elicitivi ab ipsa prædestinatione; alii vero mediatè, & quasi imperativi, quia sunt ab illa providentia, naturali scilicet, aut etiam supernaturali generali; ordinantur tamen per prædestinationem ad ejus proprium finem, vitam aëternam. Sicut enim gratia utitur naturæ ut sibi inferiori & subditæ, ita & prædestinatio imperat naturali providentiæ, & dirigit illam ad suum finem.

Notandum secundo: Tres condiciones esse requiritas & sufficientes, ut aliquid sit effectus prædestinationis. Prima, quod causetur à Deo. Secunda, quod causetur ex intentione efficaci dandi gloriam. Tertia, quod de facto conducat ad ejus consecutionem. Quod prima conditio requiritur, patet: nam tam prædestinatio, quam ejus executio adivè sumpta, est in Deo: Ergo effectus prædestinationis est effectus Dei. Et per hoc excluduntur peccata à ratione effectus prædestinationis, quia illa non possunt à Deo causari, sed sime extra spheram activitatis illius. Quod etiam necessaria sit secunda conditio, non minus est evidens: quia prima intentio efficax dandi gloriam, est radix & causa electionis, & executionis mediatorum, & omnium quæ ad negotium prædestinationis concurrunt: Ergo omnia media prædestinationis procedunt ex hac efficaci intentione; prædestinatio enim solum ordinat & executio media ex vi illius intentionis excoçitata. Ex hac conditione sequitur tertia: nam si ex intentione efficaci dandi gloriam, provenire debent omnes effectus prædestinationis, illi ad gloriæ consecutionem cum effectu debent conducere; voluntas enim Dei efficax frustrari non potest. Addunt aliqui quartam conditionem, quod scilicet id quod dicitur effectus prædestinationis, sit per Christum, vel detur ex meritis Christi, quia ut dicitur Act. 4. Non aliud nomen est sub celo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri. Et Paulus ad Ephes. 1. Prædestinavit nos in adoptionem filiorum, per Jesum Christum. Cæterum hæc conditio non est per se & intrinsecè requiritur ad prædestinationem absolutè, sed ut de facto sit in nobis: nam gratia collata bonis Angelis in primo instanti creationis fuit effectus prædestinationis illorum; & tamen juxta probabiliorem sententiam, non fuit ex meritis Christi, eo quod illi non fuerint redempti, & gratia ex meritis Christi concessa, redemptiva & sanativa sit. Et si status Innocentiæ durasset, adhuc homines fuissent prædestinati; & tamè Filius Dei non fuisset homo, ut ex Tractatu de Incarnatione suppono.

Hæc generali doctrinæ præsupposita, ad effectus prædestinationis in particulari descendim;

A & querimus utr um gloriificatio, & justificatio, & quæcumque efficax vocatio, sint effectus prædestinationis? In qua difficultate varia sunt Authorum placita: Durandus enim in 1. dist. 41. quæst. 2. docet solam gratiam esse effectum prædestinationis, non gloriam. Alii è contra solam gloriam dixerunt esse effectum prædestinationis non verò gratiam, quod tribuitur Gabrieli, Ocho, & aliis. Alii autem existimant solam gloriam, & primam gratiam justificantem, inter prædestinationis effectus contineri, unde ab illis excludunt dispositiones ad gratiam, & vocationes etiam efficaces. Ita D. Bonaventura art. 1. quæst. 1.

B Cæterum communis sententia inter Theologos est, hæc tria inter præcipuos prædestinationis effectus debere computari: hos enim videtur enumerare Apostolus ad Rom. 8. dicens: Quos prædestinavit, hos & vocavit, & quos vocavit, hos & iustificavit; quos autem iustificavit, hos & glorificavit. Nec movere debet quod Paulus loquitur de præterito, vocavit, iustificavit, glorificavit: id enim ponitur (inquit S. Thomas in ca. 8. ad Rom. lect. 6.) vel propter certitudinem futuri, vel quia quod in quibusdam est futurum, in aliis est completum. Unde sic

§. II.

Conclusio affirmativa statuitur.

Dico igitur: Glorificatio, justificatio & quæcumque efficax vocatio, sunt effectus prædestinationis.

Probatum primò conclusio quoad omnes partes. Prædestinatio est præparatio mediatorum efficaciter inferentium finis consecutionem, & consequenter causat media, & ad finem extenditur; sicut medicus applicans efficacia remedia salutis, non solum causat media, sed etiam sanitatem quæ est finis: At vocationes efficaces, & justificatio non interrupta, sunt media efficaciter inferentia consecutionem finis, & glorificatio est finis obtinendus: Ergo ad omnia hæc extenditur prædestinationis causalitas.

D Probatum secundo conclusio, quantum ad primam partem, contra Durandum. Glorificatio, seu consecutio gloriæ, est aliquis effectus de novo in rerum natura à Deo factus: Ergo & provifus, si quidem Deus nullum effectum facit nisi providentiæ suæ. Vel ergo ille effectus est ex providentiæ generali, seu communi reprobis & prædestinatis, vel tantum prædestinatorum propria? Primum dici non potest, cum reprobi cadant à gloria, nec illam consequantur, & in hoc præcisè à prædestinatis distinguantur: Ergo debet esse à providentiæ speciali prædestinatorum, seu ab ipsa prædestinatione, & sic est effectus ejus. Unde D. Thomas hic art. 3. ad 2. ait: Prædestinatio est causa eius quod expectatur in futura vita in prædestinatis, scilicet gloriæ, & eius quod percipitur in presentia, scilicet gratiæ.

E Tertiò secunda & tertia pars conclusionis, contra Gabrielem, & D. Bonaventuram suaderi potest, ex absurdo & inconvenienti quod sequitur ex illorum sententiâ: scilicet dari causam meritoriam, vel saltem dispositivam primi effectus prædestinationis, quod à Theologis, ut Pelagianorum vel Semipelagianorum error, communiter reprobatur, ut constat ex dictis disputatione præcedenti. Sequela probatur: Juxta communem Theologorum sententiam, nostris bonis operibus